

Rozlišovanie duchov, modlitby uzdravenia a oslobodenia

Každý dar, ktorý sa vyskytuje v spoločenstve, nielen vo veriacom, musí byť podrobený skúmaniu svojho pôvodu. Veď je známe pomenovanie diabla ako „Božia opica“, ktorý dokáže napodobniť rôzne zázraky a dary, len aby poplietol a zväbil človeka. Aj Sv. písmo nás vyzýva: „*Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte či sú z Boha. Lebo do sveta vyšlo veľa falošných prorokov. Božieho ducha poznáte podľa toho: Každý duch ktorý vyznáva, že Ježiš Kristus prišiel v tele ie z Boha. Duch, ktorý nevyznáva Ježiša, nie ie z Boha. To ie duch Antikrista, o ktorom ste počuli, že príde a už teraz ie vo svete. (1 Jn 4,1-3)*

Základným rozlíšením je rozoznávanie ovocia, cieľu a spôsobu využitia daru, ktorý vždy sleduje dobro spoločenstva: „Poznáte ich po ovocí. Veď či oberajú z trnia hrozná, alebo z bodliakov figy?“ (Mt 7,16) Ak chýba niektorý z požadovaných momentov a je buď zvýrazňovaná osoba obdarovaného, alebo je príčinou rozdelenia, pravdepodobne jeho pôvod nebude z Boha. Kritéria rozlišovania sa ďalej delia na subjektívne (posudzujúce vyššie spomenuté fakty i mentálne zdravie obdarovaného) a objektívne, ktoré zohľadňujú všeobecné kritériá viery a morálky:

- upevnenie viery v Krista, ako jediného Vykupiteľa a Pána
- prijímanie charizmy ako daru nerozdielnej a jednej Trojice

Kresťanstvo a okultizmus 12 - Uzdravenie, exorcizmus

Napísal P. Lukáš Mizerák
Štvrtok, 27. Január 2011 09:52

- jednota spoločenstva miestnej a všeobecnej cirkvi, prejavujúca sa v otvorenosti a poslušnosti
- úcta k Bohorodičke
- súhlas so Sv. Písmom a náukou Cirkvi
- prínos pre spoločenstvo, osobné duchovné obohatenie a prejavy lásky, ako znaku a základnej vlastnosti Ducha. (Porov. Degro, I.: Rozlišovanie chariziem, Spoločenstvo sv. Michala, Košice 2008).

Ak človeku niektorý z aspektov nespĺňa, obyčajne sa to zvykne prejavíť aj inými skutočnosťami, zväčša zviazanými alebo s osobným prospechom, alebo s uzavretím, či rozpadom spoločenstva. Rozumné, zdravé a duchovné spoločenstvo však chápe svoju základnú úlohu v podporovaní miestnej Cirkvi službou a modlitbou, ktorá je významnou pomocou práve v situáciách s vplyvom zlého ducha, a to nielen u člena spoločenstva, ale u hociktorého človeka. Proces sa uskutočňuje za pomoci modlitby uzdravenia a oslobodenia. Mnohé formy duchovnej neslobody totiž súvisia s nevyriešenými vzťahmi s inými ľuďmi, dokonca aj z minulosti. Vtedy ide obyčajne o liečenie rodových koreňov, kde sa človeka a spoločenstvo s ním modlí za predkov, ktorý potrebujú našu duchovnú pomoc.

Osobitnou modlitbou, miestami podobnou exorcizmu, je modlitba oslobodenia. Nejde o exorcizmus, ale dôvernú prosbu za oslobodenie od zlého ducha. Táto modlitba môže priniesť účinky exorcizmu, ktorý vykonávajú len biskupi, alebo nimi poverení kňazi. K tejto modlitbe, vo svojej podstate súkromnej, sú však pozvaní všetci veriaci. Známymi orodovníkmi, ktorí oslobodzovali od zlého Ducha práve na tomto základe, opierajúc sa o ich svätý život, boli neexorcisti ako sv. Benedikt, sv. František Assiský, sv. Leopold Mandič, sv. Katarína Sienská.

Exorcizmus

Okultizmus vo všetkých svojich formách, z ktorých sme sa snažili spomenúť aspoň tie hlavné, predstavuje vážne nebezpečenstvo pre každého človeka, nehovoriac o jeho viere či neviere v Boha a diavla. Pre diavla je najlepším stavom neviery v jeho existenciu, kedy môže napádať nechráneného človeka. Problém dnešnej doby spočíva práve v tom, že táto neviara sa rozširuje rýchlejšie, ako úpadok viery. Možno je to mechanizmus ospravedlnenia človeka, ktorý, aby sa obhájil vo vlašnosti svojej viery, odmieta myšlienku o večnom trestu spolu s tými, ktorí si tento spôsob existencie vybrali odmietnutím Boha ešte na začiatku dejín. Na druhej strane je to však aj výsledok liberalizmu, ktorý sa nevyhol ani Cirkvi, a v ktorom niektoré miestne diecézy zavrhlí myšlienku diavla a proti nemu potrebného exorcizmu vyhodili do vreca s historickým odpadom, nevedomujúc si reálnu hrozbu. No pápež Ján Pavol II. sa v tejto veci vyslovil jasne: „Kto neverí

v diabla, neverí v Evanjelium,“ v ktorom sú jasné správy o Ježišovom vyhánaní zlých duchov i o moci, ktorú Ježiš na tento účel dal apoštolom.

Ako sme v jednotlivých prípadoch spomínali, každý kontakt s okultizmom prináša následky na duchom živote človeka v závislosti od stupňa zaangažovanosti. Prvým efektom je strata schopnosti modliť sa napriek prejavenej ochote. Analogicky možno tento fakt pochopiť na základe toho, že ako modlitba znemožňuje vykonať okultnú akciu, tak sa naopak modlitba nemôže uskutočniť tam, kde teritórium zaberá diabol. V týchto momentoch môže pomôcť aj modlitba za vyslobodenie, ktorú by sa v intencii poškodeného modlilo spoločenstvo veriacich. Ale samozrejmom pomôckou je sv. spoveď, v ktorej sa človek zbavuje hriechov a zrieka všetkého, čo ho priviedlo do takého zložitého položenia.

Pri dlhodobom zaoberaní sa mágiou a inými okultistickými praktikami sa človek otvorene stavia do služby zlému duchu a ponúka sa mu ako jeho chrám. Je teda jasné, že posadnutosť tu hrozí v najvyššej miere, keďže človek je permanentne v ťažkom hriechu a chrám tela, ktorý mal byť chrámom Ducha Svätého, sa premieňa na čiernu svätyňu. Ak je človek ovládnutý, posadnutý zlým duchom a je o tom jasné svedectvo aj zo strany lekárskej verejnosti, cesta k vyslobodeniu vedie cez exorcizmus.

Čo je exorcizmus a kedy sa využíva, definuje Katechizmus katolíckej Cirkvi v bode 1673: „Keď Cirkev verejne s autoritou žiada v mene Ježiša Krista, aby niektorá osoba alebo nejaký predmet boli chránené proti vplyvu zlého ducha a vymanené z jeho moci, hovorí sa o exorcizme. Ježiš ho vykonával a od neho má Cirkev moc a poslanie vyhánať diablov. V jednoduchej forme sa exorcizmus vykonáva pri slávení krstu. Slávnostný, tzv. "veľký exorcizmus" môže vykonávať len kňaz, a to s dovolením biskupa. Treba pri tom postupovať rozvážne a prísne zachovávať predpisy stanovené Cirkvou. Cieľom exorcizmu je vyhnať zlých duchov alebo oslobodiť od diabolského vplyvu, a to duchovnou autoritou, ktorú Ježiš zveril svojej Cirkvi. Veľmi odlišný je prípad chorôb, najmä psychických, ktorých liečenie patrí do oblasti lekárskej vedy. Preto skôr než by sa vykonal exorcizmus, je dôležité presvedčiť sa, že ide o prítomnosť zlého ducha, a nie o dajakú chorobu.“

O spôsobe exorcizmu nie sme kompetentní rozprávať, len môžeme poznamenať, že tento úrad je, napriek jeho odmietaniu v modernej dobe ako relikty stredovekej viery, omnoho viac potrebný práve pre zvýšené nebezpečenstvo okultného vplyvu.